

ԵՕԹՆԵՐՈՐԻ ՏՐԻՒ
ԹԻՒ 10

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 31
1872

ԸՉԳՆՅԻՆ ԻՆՆԵՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԳԻՏԱԿԱՆ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ

ԽՐԵՒ ԱՌՍՋԻՆ ԽՍՐԻՍՏՈՍ ԸՆԿԵՐՍԱԿԱՆ ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ (*)

Քան որ ազգի մը կամ ժողովրդ գեան մը յառաջագիծն թեան, բարեբաւութեան եւ խաղաղութեան հիմունքը բարոյական կրթութեան վերայ հաստատուած չեն, կարելի չէ որ հաստատուն, կատարեալ և տեւական լինին իւր սրովհետեւ սրաի դառն ցաւով կրտեանն մը որ մեր ազգային բուժանդակ կեանքն զուրկ է սոյն օրինակ կրթութեանէ, անոր համար ոչ իրեն Սահմանադրութիւն ունենալը, ոչ լրագրութիւն և ոչ շատ մը դպրոցներ ունենալը իրեն հիմնական և իրական օգուտ մը կ'առնեն. հետեւաբար այս դրութեամբ ժողովրդեան շարժում

ներն աննպատակ են : Յիրաւի Սահմանադրութիւն ունենալ, սահմանադրական օրինոք կառավարիլը լաւ բան է . ինչպէս որ իւրօրական բոլոր մեծ ազգերն ընդունած են սոյն կառավարական ձեւն ու եղանակը : Սակայն պէտք է գիտնանք որ Սահմանադրութեան հոգին գործն է . երբ գործ չը կայ, Սահմանադրութիւնը ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ աննպատակ և անկենդան օրէնք մի, որոյ կապուողներն աւելի կ'անդամաւորին, քան թէ կը կազմակերպին, աւելի կը յետադիմեն, քան թէ կը յառաջագիծեն . վասն զի ազգաց շինութեան տարրը և հոգին գործունէութիւնն է, ուստի երբ ազգ մի ինքզինքը

(*) Հարունախոթիւնը, տես թիւ 9 :

անգործութեան դատապարտած է կամաւ , բնականաբար ազան կամ աւնագան կը քայքայի եւ ոչնչութեան մէջ կը գահավիժի .

Այսօր գրեթէ տասն և երկու տարի է՝ որ մեր ազգը Սահմանադրութիւն ունեցած է , սակայն երբ լուրջ նկատողութիւն մի առնենք , պիտի տեսնեմք՝ որ Սահմանադրութեան տրամադրութեանց նկատմամբ ոչ թէ տասըն և երկու տարուան արդիւնք կամ գործ , այլ տասն և երկու օրուան գործ հազիւ կայ : Արդ՝ ըսել է ազգը լի աւնուան կապուելով , միայն՝ անունին խարուելով՝ տասն և երկու տարուան մեծ և անդարմանելի կորուստ մի ըրած է : Ի՞նչ բանի արդիւնք է այս կորուստը . ինչի՞ հետեւութիւն է այս վնասառիթ անգործութիւնը . անշուշտ բարոյական կրթութեան պակասութեան իրական հետեւութիւնն է . վասըն զի երբ կանխաւ ճանչնար ճշմարիտ յառաջադիմութեան ի՞նչ լինելը , երբէք օդաբաղն խօսից և նորամուտ ձայներու չը պիտի հաւատար և խօսքը աւելի սիրէր քան թէ գործը : Արբ անձնիւր անհատ ճանչնար իւր պարտքը , ճանչնար ազգին շինութեան համար իւր կոչումը . այն ժամանակ միայն Սահմանադրութիւնը ինչպէս այլոց , նոյնպէս և մեզ յառաջադիմութեան պատճառ պիտի լինէր : Իայց որովհետև շատ քիչերն են իրենց պաշտքըն ու կոչումը ճանչցողները , այս պատճառաւ ցարդ անգործադրելի մընայ Սահմանադրութիւնը և թերեւս պիտի մնայ :

Տասն և երկու տարի է , ասացինք՝ որ սահմանադրական անունն առած է մեր ազգը իւր վրան . սակայն տակաւին նոր կը լսեմք , որ Արդ . Վարչութիւնը Գաւառները հարկեցուցիչ հրահանգներ կը զրկէ Սահմանադրու-

թեան գործադրութեան համար , նոր կը լսեմք թէ՛ այս ինչ գաւառին համար այս ինչ գործադիրներն որոշուեցան : Չեմք ուզեր այս առթիւ նշանակել թէ՛ ցարդ եղած անհագութեանց և զանցառութեանց մասին ո՞վ մեղապարտ է . որովհետև մեր նպատակէն արտաքոյ է . այլ այսչափը միայն կ'ասեմք թէ՛ ի՞նչ զարմանալի բան է , որ գաւառներու մէջ Սահմանադրութեան միջնական գործադրութեան համար պարտաւորիչ հրահանգներ կը զրկուին Խրիմեանի Պատրիարքութեան օրով . շատ տեղերու համար յատուկ գործադիր պաշտօնեաներ կ'որոշուին և կը զրկուին դարձեալ Խրիմեանի օրով . մինչդեռ ոմանք , մանաւանդ զիրենք ազգին ողջամիտ մասը կարծեցընող կարգ մը մարդիկ ՚ի վերայ տանեաց կը քարոզեն անընդհատ թէ՛ Խրիմեանը հակասահմանադրական է , թէ՛ Սահմանադրութիւնը կուզէ ջնջել , որպէս զի միապետաբար գործէ : Արդեօք այս կարգ մը մարդիկը երբ այս ամենը կը լսեն , մանաւանդ երբ կը տեսնեն , չէ՞ն ամաչեր իրենց հրապարակական ստութեան վերայ և կամ գոնէ այս մասին իրենց խղճին խայթը չէ՞ն զգար :

Սենք Խրիմեանի գործոց և այս կարգի մարդկանց խօսից մէջ եղած հակասութիւնն երկու կերպով կը մեկնեմք . այսինքն կամ՝ նոքա Սահմանադրութեան ոգին տակաւին չեն իմացած և չեն ըմբռնած թէ՛ Սահմանադրութիւնը գործով Սահմանադրութիւն է ոչ թէ խօսքով : Այլ թէ մեր սոյն կարծիքը ստոյգ է , մեզ համար նոքա յետին աստիճանի ազէաներ եւ յիմարներ են . և կամ այս ամենը գիտնալով հանդերձ կուզեն զԽրիմեան տապալել , կուզեն գահընկեց առնել . որպէս զի Սահմանադրութիւնը իւր տասն և մէկ ամեայ ամուլ վիճակին

մատնեն . իսկ եթէ վերջին կարծիքս ստոյգ է քան թէ առաջինը , պարզապէս դժբա Սահմանադրութեան ուխտեալ թշնամիներն են , հետեւաբար ամբողջ ազգին վատ դարանակալներն . վասն զի ինչ կը նշանակէ Սահմանադրութիւնը գործադրութեան մէջ գնող և կամ գոնէ այս մասին աշխատող խրիմեանը վատահամբաւել թէ՛ կուզէ ազգային Սահմանադրութիւնը տապալել . թողունք այս և դառնանք մեր բուն խօսքին :

Թէպէտ և ներկայ Վարչութիւնը տղաւ հրամաններ և հրահանգներ կը զըլէ գաւառները ՚ի գործադրութիւն Սահմանադրութեան . թէպէտ և յատուկ պաշտօնեաներ կը զըլէ այս մասին . այսու ամենայնիւ մեր չեմք հաւատար՝ որ կատարելապէս ՚ի գործ դրուի Սահմանադրութիւնը գաւառներուն մէջ . կը թերահաւատիմք այս մասին . և ահա պատճառը . նախ՝ որ գաւառացին Սահմանադրութե մասին շատ տգէտ է . թողունք ամենը . թերեւս շատ տեղերու մէջ չեն հասկանար , թէ՛ ինչ է քուէն և քուէարկութիւնը . երկրորդ՝ չեմք յուսար , որ նոքա ճշտապէս իմանան ընտրողական պարտքն ու իրաւունքը՝ որք Սահմանադրութեան բուն ոգին են : Բայտ մեզ զարմանալի և մեղադրելի չէ գաւառացւոյն այս մասին ունեցած տըգիտութիւնը . քանի որ մի և նոյն ասածներս Պօլսոյ մէջ անգամ լաւ հասկացողներ իսիստ քիչ կը գտնուին . վասն զի Պօլսոյ մէջ՝ որ գաւառաց կեդրոնն համարուած է , շատ անգամ տեսած եմք և այժմ կը լսեմք թէ ինչ եղանակաւ կը կատարուին ընտրութիւնք . թէ անձնասէր անձինք ինչ պժգալի դերեր կը խաղան հասարակութեան քուէն իրենց հաճոյից և կրից կատարման գործի դարձնելով : Երբ քուէարկու-

թեան մէջ , որ պէտք է ամենայն ուղղութեամբ և ճշմարտութեամբ լինի , նենգութիւն և խարդախութիւն մուտ կը գտնեն դաս մը մարդկան ձեռքով , այլ եւս Սահմանադրութիւնը ինչ ագուտ կարող է առնել . մի թէ Սահմանադրութիւնը մարդկանց ուղղասիրութիւն կուսուցանէ , թէ չէ մարդիկ ինքնին պէտք է ուղղասէր լինին . քանի որ մարդիկ ճշմարտութենէն աւելի նենգութիւնը կը սիրեն . ինչպէս կարելի է , որ Սահմանադրութիւնը յառաջադիմութեան պատճառ լինի . վասն զի Սահմանադրութիւնը ինչպէս վերեւն ասացինք ինքն ըստ ինքեան անկենդան օրէնք մ' է . երբ ՚ի լաւն գործ դրուի շահաւէտ և օգտակար արդիւնքներ յառաջ կը բերէ . իսկ ընդհակառակն երբ վատ և գէշ մարդկան ձեռքը խաղողիք դառնայ , աւելի չար և վնասակար հետեւանքներ կուենայ : Աւրեմն Սահմանադրութիւնը ինքնին յառաջադիմութիւն չը ճնիր , այլ մարդն է որ զայն ՚ի լաւն գործ դընելով՝ կը յառաջադիմէ . արդ՝ քանի որ Սահմանադրութեան սգւոյն համաձայն մարդ չը լինի , Սահմանադրութիւնը ոչ ինչ է :

Եւ յս թողունք . մի թէ ուրիշ պարագաներու մէջ Սահմանադրութիւնը օրինաւորապէս ՚ի գործ դրուած է . մի թէ ժողովրդեան պարտքն ու իրաւունքը միմիայն ընտրութեան մասնակցիլ է . մի թէ ընտրելոյն պարտքն ու իրաւունքն է ընտրուիլ և ստանձնել այն պաշտօնը , յոր ժողովրդեան քուէն կը կոչէ զինքն : Եւ յս չէ միայն , ե թէ հասարակութիւնը այս չափը միայն իրեն պարտք և իրաւունք ձանձցած և ըմբռնած է , շատ կը սխալի . նոյնպէս և ընտրեալք . վասն զի ընտրութեանէն յետոյ ժողովուրդը ամենամեծ իրաւունքը մի և ս ունի , այն է համարաւորութեան

իրաւունքը, նմանապէս և ընտրելով՝
 ընտրուելէն զինի մեծ պարտք մի եւս
 ունին առ ընտրողը, այն է համարա-
 տուութեան պարտքը, զոր մինչև ցայ-
 սօր ոչ այնչափ նկատողութեան սու-
 նուած և ոչ այնչափ կարեւորութիւն
 տրուած է այս մասին, և ահա այս
 անձանաչողութիւնն է պատճառ թա-
 ղական այնչափ խռովութեանց եւ
 յուզմանց, այս է պատճառ, թաղական
 խորհրդոց շատ անգամ կազմութիւնը
 չը լսուած, լուծու մը կը լսուի. վասն
 զի թաղեցին ընտրելով զթաղական
 խորհուրդը, իւր պարտաւորութիւնը
 ըլիւ ՚ի գործ դրած կը համարի. այնու-
 հետեւ բնաւ չը հսկեր նորա գործոց
 և ընթացից վերայ. իրբեւ տէր չըսու
 հանջեր անկէ իւր գործոց համարը.
 այս չննելէն զատ իւր ընթացքովն,
 կամ աւելի ճիշտ է ասել իւր տգիտու-
 թեամբն նորա իշխանական դիրք մը կը
 տայ, որով պաշտօնեայն տէր կը լինի.
 իսկ տէրը հպատակ: Այնուհետեւ
 թաղական խորհուրդը անխափ իշխա-
 նութիւն մի համարելով ինքզինքը, ոչ
 համարատուութիւն օրէնքը կը ձանձնայ,
 որ իւր պարտքն է և ոչ թաղեցւոյն
 հսկողութիւնը կամ միջամտութիւնը
 կ'ընդունի իւր գործոց մէջ, կը գործէ
 ամեն բան իւր ուղածին պէս և շատ
 անգամ ՚ի վնաս թաղեցւոյն: Այլ
 թաղեցին ամեն բան ըլլալէն վերջը
 յանկարծ կը զարթնու և իւր իրա-
 ւունքը կուզէ ՚ի գործ դնել, այսինքն
 կը սկսի համար պահանջել. այլ եւս
 հասարակութեան արգար և իրաւացի
 պահանջը ծանր և խորք կը թուի թա-
 ղական խորհրդոյն. ուստի կը մերժէ
 նորա իրաւունքը, իւր կարծեցեալ իշ-
 խանական գիրքովն կը հարուածէ ըզ-
 շասարակութիւնը և ահա ասկէց կը
 ծագի թաղականաց և թաղեցւոց մէջ
 անվերջ վէճն ու յուզումը:

Համարատուութեան և համարա-
 տուութիւն օրէնքը՝ որ Սահմանադրու-
 թեան կարեւոր և էական մասն է, չը
 յարգելով՝ Սահմանադրու թիւնը բը-
 նաւ յառաջ չը քայլեր և ասոր համար
 է, որ մեր ազգային իւր սահմանադ-
 րապէս կազմեալ ամեն ժողովներն
 կամ խորհուրդներն ամուլ չիճակ մի
 ունին: ( ) Երկնակի աղագաւ գրեթէ
 ամեն տարի նոր Աստուծոսական խոր-
 հուրդ կը կազմուի. տարին լրա-
 ցած կամ ոչ, յանկարծ կը լուծուի,
 նորա տեղ ուրիշ մի կը կազմուի: Բո-
 մեզ այնչափ հոգ չէ և ոչ այնչափ վը-
 նասակար սոյն դրութիւնը, եթէ նա-
 բակազմ խորհուրդը իւր նախորդին
 սկսածն շարունակէ. սակայն այսպէս
 չննել, այլ իւր նախորդին միամեայ
 աշխատութեան յարգ և արժէք չըտա-
 լով նոր գործի կը սկսի, որով իրաւունք
 կը տայ իւր յաջորդին, որ իրեն նկատ-
 մամբ մի և նոյն ընթացքը բռնէ, այս-
 ինքն իւր միամեայ աշխատութիւնը
 և քրտինքը մէկ վայրկեանի մէջ փճայնէ:
 Այսպէս իւր նախորդին չափ կամ կը
 գործէ և կամ չը գործեր ինքն եւս կը
 լուծուի. կը գայ իրեն տեղը ուրիշ մը
 նոր գործի սկսելով հազիւ իւր նախոր-
 դին հասած տեղը կը հասնի, նարէն կը
 ցրուի և այսպէս շարունակաբար. ու
 բով կը տեսնեմք Արարչական այս ճիւ-
 ղին տխուր ամուլութիւնը. այսպէս են
 նա և Տնտեսական, Արտնական, Բա-
 տատանական, Անօրէից և այլն խոր-
 հուրդներն. հետեւաբար հասարա-
 կութիւնն եւս տեսնելով Սահմանա-
 դրութեան ապարդիւն վիճակը, այլ
 եւս կը տաղտկանայ, կը զգուի Սահ-
 մանադրութեանէն, կը խրոչի իրբեւ
 վնասակար օրէնքէ մի, որով առաւել
 կը դժուարանայ սոյն օրինաց գործա-
 դրութիւնը Ազգին մէջ:

Արեւսփոխանական Եղբայր՝ որ Ա.Ե.

գին ամենէն գերադոյն ժողովն է , երբ լըջմտաբար դիտենք , պիտի տեսնեմք , որ մի և նոյն զեղծմանց ենթակայ է : Գաւառացին կամ Պօլսյ մէկ թաղեցին կ'ընտրէ իւր Արեւսփոխանը , լիազօր իշխանութիւն կը տայ իւր իրաւանց պաշտպանութեան մասին , այլ սակայն կը մոռնայ յիշել անդամ թէ , ինքն համարուու է իսկ նա համարուու : Բաց յայտմանէ , երբեմն ևս չարոջտը կը սխալի իւր ընտրութեան մէջ , փոխանակ արժանաւորին տալու իւր քուէն , անարժանին կը տայ , որ կամ բնու խօսիլ չը գիտեր , և կամ բնու չաէլ չը գիտեր , և իւր կամքէն դուրս բնու օրէնք չը ճանաչէր , որով ընտրեալ երեսփոխանք փոխանակ առգին իրաւանց և բարւոյն երեսփոխանն ու պաշտպանը վնեւրու , իրենց անձին երեսփոխանն և իրենց կամաց ու հաճոյց պաշտպանն ու ատպետներ կը լինին :

Մեր այս տողերը գրելով նորատակ չեմք բռնած արդի երեսփոխանական ժողովն մեղադրել և ազգին առջեւ մեղադարա ներկայացնել , քան լիցի վասն զի չեմք կարող ասել թէ՛ Արեւսփոխանաց ամենն ալ իրենց վսեմ կոչման և պարտուց անհարազատ են , չեմք կարող ասել թէ՛ ամենն և ևս իրենց անձին երեսփոխան են , քան թէ Ազգին , չեմք կարող ասել թէ բոլոր երեսփոխան էֆէնտիներն իրենց կամաց և հաճոյց պաշտպանն են , քան թէ Ազգին իրաւանց , որովհետեւ կան անշուշտ Ազգին բարին , Ազգին օգուտը և յաս աջադիմութիւնը մտածող եւ խորհող երեսփոխաններ , այսու ամենայնիւ չենք կարող ասել , թէ չը կան նաև այնպիսիներ , որք իրենց կոչումն իրենց նուիրական պարտքն ու պարտաւորութիւնը խսպառ մոռնալով կը զոհեն ամբողջ Արեւսփոխանութեան ,

կամ աւելի ճիշդ է ասել , ամբողջ Ազգին անգին ժամերը միմիայն իրենց տրամաբանութիւնն ու փիլիսոփայութիւնը ցուցնելու համար . Ազգին կենսական խնդիրը իրենց կրից զոհ տալով՝ հասարակութեան վտահուութիւնը չարաչար ՚ի գործ կը դնեն :

Քանի՛ քանի՛ օրինաւոր և երկար ժամանակէ ՚ի վեր յուզուած խնդիրներ կան , որ անըւծանելի մնացած են Քանի՛ քանի՛ ունայն և անօգուտ խորհրներ երևան ելած են ոմանց երեսփոխանաց հնարադիտութեամբ : Ի՞նչ օգուտ պիտի քողէ երեսփոխանութիւնը Ասթղիկոսական կոնգրակաց և յորաբերութեանց տարապարտ խորհրներն վիճաբանութեան ատեանն հանելով : Ո՞վ չը գիտէ , որ սոյնօրինակ խնդիրներու տակ նենդութեան և շահամոլութեան կիրքեր կան ծածկուած : Ո՞վ չը գիտէ , որ այսպիսի փառամոլական խնդրոց յուզումն առաւել երկարաւիտութեան և խռովութեան դուռն կը բանան , քան թէ միութեան և ազգաշինութեան : Ինչո՞ւ ազգային դատարակութեան խնդիրն սոյնպիսի ջերմ վիճաբանութեան առարկայ չը դառնար Արեւսփոխանական ժողովոյ մէջ : Ինչո՞ւ ընդհանուր խնդիրներն միշտ մոռացութեան մէջ կը մնան եւ անձնական շահուց ու փառամոլութեան վերաբերեալ խնդիրներ օր աւուր կը վերանորոգին : Ո՞չ ապաքէն այս մի յայտնի նշան է , որ ո՞չ միայն Ազգը , այլ և Արեւսփոխանութիւնն իւր օգտին գործածելու ուսումն : Ո՞չ ապաքէն այս մի յայտնի ապացոյց է , որ Ազգը զուրկ է բարոյական դաստիարակութենէ : Մինչդեռ Սահմանադրութեան օգին պիտի դատապարտէր անհասից ոմանց մէջ գտնուած հանրաշխարհ շահադիտութիւններն (in

trigue) ընդհակառակն անհասաներն կը յաջողին արծակ համարձակ դատու փետել և ՚ի խաչ հանել Սահմանադրութեան ճշմարտ ոգին . մերթ կոն դակի զոհելով, մերթ նորելուկ յարաբերութեան, մերթ դաւադրութեան, մերթ առաջնորդներու անձնական սը նտաի վէճերու, մերթ կրկն հակառակութեան, և այլն և այլն :

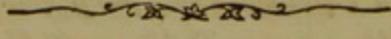
Այսպիսի զեղծումներն բնաւ չը պիտի պակսին մինչեւ որ Արեւիտիտան մը համարատու չը լինի առ ընտրողս իւր և փոխադարձաբար մինչեւ ընտրող հասարակութիւնն ևս համարառու չը լինի իւր ընտրած երեսփոխանէն : Գուցէ այլք այս տեսակ զեղծմանց բարձման մասին ուրիշ բան ասեն , սակայն մէք դարձեալ կը կրկնեմք թէ՛ ասոնց ամենուն նախապատճառը բարոյական կրթութեան սրկաստութիւնն է . մինչեւ որ ժողովրդեան սիրտն ու հոգին բարոյականութեամբ չը զարգանայ , սահմանադրական սկզբունքներն ժողովրդեան մէջ արմատ չեն կարող բռնել և հետեւաբար զեղծումներն բը նստինք չեն լիներ :

(Օրէնք մի որչափ ալ արդար և ճրջ մարտ լինի , երբ իւր գործադրութեան մէջ փոխանակ ուղղութեան և ճշմարտութեան՝ նենգութիւն և սըտութիւն մտնեն . նոյն օրէնքը իսպառ կոչնչանայ և անօգուտ կը լինի : Արդ՝ քանի որ Արդին մէջ բարոյական կրթութիւնը յարգ և արժէք չունի , որչափ ալ ձեռնհաս անձինք որոշուին , դարձեալ Սահմանադրութիւնը անգործադրելի պիտի մնայ . և եթէ գործադրուի եւս օգուտ մի չը պիտի կարողանայ առնել , վասն զի ասպհով եմք , որ աւելի անձնասէր մարդկան , նենգամիտ անձանց ձեռքը խաղալիկ մը պիտի լինի քան թէ մի այլ ինչ :

Անշուշտ բարեմիտ ընթերցող, հա

մոզուեցար մեզ հետ , որ ասոնց բարոյական կրթութեան Սահմանադրութիւնը անօգուտ է . համոզուեցար անշուշտ , որ ազգի մը կամ ժողովրդեան մի յառաջադիմական յեղափոխութիւնը բարոյական կրթութեամբ կը կատարուի , համոզուեցար , որ հասարակութեան մի ամենամեծ ճոխութիւնը , ահեղ զօրութիւնը իւր բարոյականութեան մէջ է . երբ ազգ մի չունի բարոյականութիւն , յոր ամփոփեալ կան գերագոյն օրէնք ազատութեան, հաւասարութեան և եղբայրութեան , եթէ նոյն ազգն անկախ իշխանութիւն մի եւս ունենայ , դարձեալ իւր վիճակն անարգ է և ինքն ստրուկ : Թող կրօնքն և քաղաքական օրէնքը սանձարձակ թողուն ժողովուրդներն , որ անբարոյականութեան մէջ լողան , իսկոյն համայն աշխարհ կերպարանափոխ կը լինի , ազգերն բաձարձակ վայրենութեան մէջ կ'ընկղմին և ամեն օգտակար օրէնքներն ՚ի հիմանց կը քայքային : Այս ամենէն կարող եմք հետեւցնել , որ ժողովրդոց բարելուութիւնն , իրաւանց երաշխաւորութիւնն ու խաղաղութիւնը միմիայն բարոյականութեան մէջ է . իսկ ծայրայեղ թշուառութիւնը անբարոյականութեան մէջ :

(Շարունակելի :)
Գ . Ս . Խ .

Պ Ա Շ Տ Օ Ն Ե Ա Յ

ԵՒ Պ Ա Շ Տ Օ Ն Ա Վ Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Տիեզերաց յարատեւութեան գրեխաւոր պատճառներէն մին և գոգցես առաջինը նորա կարգն ու կանոնաւորութիւնն է : Այն ամենիմաստ Արարիչը՝ հրոյն դէմ՝ ջուր , տաքութեան դէմ՝ ցրտութիւն , և լուսոյ դէմ՝ խա